

חוט של חסד

הגליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרה"צ שלום ארוש שליט"א פרשת | לך לך | י"א השון תשע"ט | 20/10/18 | גליון 592

מאמן אישי צמוד בדרך להצלחה

גם אחרי שה' הבטיח להם פרי בטן, הם ממשכינים להאמין בלי סייג למרות שהשנים נוקפות והגיל הולך ומתקדם והטבע עושה את שלו. מאמין אמיתי לא מתרשם מכלום. אמונה ותו לא!

והניסיונות לא מפסיקים. ה' אומר 'לך לך' - ואברהם עוזב הכול והולך באותו רגע בלי הכנות ובלו לדעת לאן. רעב בארץ, ביזיונות מכל כיוון, גוזלים ממנו את אשתו האהובה, רבבים אתו, מצרים לו, הבן שלו פרא אדם - והוא עומד באמונה, אוהב את ה', כוסף לה', לא נשבר ולא מתבלבל כחוט השערה, וממשיך עם תפילה. איך עומדים בזה? בלי שאלות. רק "ככה ה' רוצה". אני לא מבין כלום, אני רק בטוח בביטחון גמור ומאמין שזה לטובתי האמתית.

אמונה מקצה לקצה

יש אנשים שעומדים בניסיונות גדולים, אבל נופלים בניסיונות "קטנים" לכאורה, של סכסוכים ומריבות בין בני משפחה וחברים. אברהם אבינו עומד גם בזה. הוא מסר נפשו על לוט בְּנֵה אותו ונתן לו הכול בגשמיית וברוחניות, ולמרות הכול כאשר לוט מתנהג בקטנוניות ובכפיות טובה ומבעט ברבו - אברהם אוזח במידת השלום ומוותר, מוחל, נותן לו את כל מה שהוא רוצה ועוד ממשיך לאהוב אותו לדאוג לו במסירות נפש.

יש מאמינים עד גבול מסוים, אבל אברהם האמין בלי גבולות. מי מאתנו היה יוצא להילחם נגד ארבעה אנשים חזקים לגמרי לבדו? אבל אברהם באמונתו העצומה יוצא בעת זקנותו להילחם נגד ארבעה מלכים עם צבאות אדירים ללא פחד ומורא ובלו שום כוונת רווח ולכן הוא מוותר על כל העושר האגדי שלקח בשלל. נקיות מוחלטת מתאוות ממון. ועוד לא דיברנו על הקדושה של אברהם אבינו, על שמירת העיניים שלו ועל תיקון הברית שלו, שבוכות זה זכה להיות ראשון לנימולים.

הסתכל על העולם דרך המשקפיים של אברהם אבינו

אם אתה **המשיך בעמוד 3**

ועוד יש לדעת שהתורה לא עושה חשבון לאף אחד ולא "מטייחת", וכאשר אחד מגדולי האומה עשה טעות דקה לפי מדרגתו העצומה, התורה וחז"ל מציינים זאת, כדי ללמוד מהיוצא מהכלל על הכלל כולו, שחוץ מטעות זו הוא היה שלם בתכלית השלימות, ולכן גם את הטעות הזו צריכים להבין באספקלריה הנכונה של ענקי הרוח.

כאשר יעקב לא היה בשמחה ולא שרתה עליו רוח הקודש, זה נכתב בפירוש, ומכאן נלמד שאברהם ושרה בכל אותם השנים הארוכות שבהן ציפו לילד, לא נפלו מהאמונה ולכן זכו לרוח הקודש ולנבואה. אם היו נופלים מהאמונה ומהשמחה, וכל שכן אם היו כועסים, זה היה נכתב בפירוש והם היו מאבדים את רוח הקודש.

אפילו בשעת העקידה, רגע לפני שעמד לשחוט את בנו יחידו, זכה אברהם אבינו לגילוי משמיים, ואם הוא לא היה בשמחה לא היה מתגלה אליו המלאך. ושרה אימנו, שהניסיון שלה כאישה עקרה היה הרבה יותר גדול - היא לא רק שעמדה בניסיון בשמחה, אלא עוד זכתה לנבואה גדולה יותר משל אברהם אבינו.

נרעשים לנוח גדולתם

כאשר מנסים "להיכנס" לתוך סיפורי התורה ולהרגיש את מה שעוברים אברהם ושרה, עומדים נפעמים לנוכח הגדולה הבלתי נתפסת שלהם. הם עמדו בכול בשלימות האמונה, שהרי כאשר אברהם פָּגַם פָּגַם קטן באמונה לפי מדרגתו ואמר 'במה אדע' - זה נכתב בפירוש כדי ללמד על הכלל כולו, שבכל שאר המצבים עמדו שניהם בגבורת קודש, בתמימות עמדו, ובאמונה שלימה יום יום ורגע רגע. לכן הם זכו להניח את היסודות של עם ישראל.

אין חכם כבעל הניסיון המדריך המושלם לאמונה הוא אברהם אבינו. הוא זה שהתחיל ללמד את המאמינים הראשונים, והוא זה שממשיך ללמד ולהדריך את כל המאמינים עד עצם היום הזה. הוא מראה לנו באורחות חייו כפי שהובאו בתורה הקדושה - כיצד באה האמונה לידי ביטוי הלכה למעשה. והוא יכול להדריך כל אדם, כי הוא זה שעבר עשרה ניסיונות. המספר עשר הוא לא מקרי, הוא מספר שמסמל שלימות, והכוונה היא שאברהם אבינו עבר את כל סוגי הניסיונות שניתן לעבור ועמד בהם באמונה שלימה, ולכן הוא המדריך המושלם של כל מי שרוצה אמונה.

וחז"ל שלהכו בעקבותיו וזכו למה שזכו - הם מדרכים גם אותנו ללכת בעקבי הצאן, להיות מתלמידיו של אברהם, ולומר: "מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי, אברהם יצחק ויעקב". וכך מדרך הרמח"ל, שכל אחד יתבודד ויחשוב ויתבונן: "מה עשו אבות העולם שכן חשק בהם ה'...?" התורה הקדושה אינה ספר סיפורים. היא ספר שמוֹךְ לנו איך לחיות. בכל סיפור בתורה ישנם אינספור מסרים באינספור רבדים. לפעמים זה קצת קשה להוציא את המסרים הנכונים מתוך סיפורי התורה, אבל בפרשיות השבוע שלנו, 'לך לך' ו'וירא', זה קל מאוד. יש בהן הזדמנות בלתי אמצעית להיחשף לחייו האישיים של ראש המאמינים, וללמוד ממנו איך מתנהגים במצבים שונים ואיך בונים את האמונה וזוכים לחיי אושר ועונו.

התורה לא מטייחת

ראשית נקדים, ש'לעמוד בניסיון' זה אומר לקבל את הדברים באהבה ובשמחה ובאמונה שלימה ולהגיד תודה רבה לה' בלב שלם, שזו 'מידת הקשתות' - מה שה' רוצה אני מרוצה.

הצלחת החיים ומשימת החיים של כולנו היא האמונה השלימה. העונג העמוק ביותר, הגן עדן של העולם הזה הוא עולם האמונה, שהוא עולם של הרגשת והכרת מציאות ה' ונוכחותו בחיינו, הרגשת אהבת ה' אלינו ואהבתנו אליו, קרבת ה', שמחה בתורה ובמצוות, הכרת תודה עמוקה, ביטחון בה', ההרגשה העמוקה שאתה אף פעם לא לבד, השיחה הפתוחה עם קוֹץ העולם - כל אלה הם הצבעים הטעמים והריחות המציפים את לבו של המאמין והופכים את חייו למארג כולל של עונג שמחה ונחת.

דע לך אחי יקר, שלא באת לעולם הזה רק כדי להעביר שמונים שנה ולסבול בהן, באת לעולם הזה כדי ללמוד אמונה בכל מה שעובר עליך, להתקדם בסולם האמונה ולהגיע אל חיי האושר והעונג שלמענם נבראת.

שום דבר שתעשה או שתלמד בחיים לא יתגמל אותך כבר בעולם הזה כמו לימוד האמונה וחיי האמונה, לכן כדאי לך מאוד לשים לב לשורות הבאות, כי אתה הולך לקבל מתנה גדולה מאוד. בחינם.

המדריך המושלם

כדי להתקדם בכל דבר בחיים צריכים שאיפה, ידע, השקעה, מאמץ ו... **מדריך טוב**. כמה שתצטיינו בלימודים וכמה שתשקיעו כמעט לא יעזור לכם כלום בלי חונן, מורה או מדריך שכבר עבר בעצמו את המסלול ויכול ללוות אתכם באופן מעשי צעד אחר צעד. ולעומת זאת המדריך הצמוד המסור והטוב יחסוך מכם הרבה מאוד צער ועגמות נפש וימנע מכם הרבה מאוד טעויות ויעלה אתכם בקלות על המסלול להצלחה.

לא כל מדריך יכול להדריך כל אחד, כי לכל אחד יש את הקשיים שלו ואת הניסיונות שלו. ככל שהמדריך עבר יותר קשיים וניסיונות, כך הוא יוכל להבין טוב יותר את הקשיים של החניך ולהעלות אותו על המסלול הנכון. לכן אם אתה רוצה מדריך טוב, תחפש את המדריך המושלם.

היום בעזרת ה' תקבל את המדריך הזה.

"ויוציאם מצרה לרווחה"

בתרומה קטנה אתה שותף למפעל הגדול ולזכות העצומה של שיקום, עידוד ותמיכה באסירים.

02-5308000

פנינים חסידות ברסלב

אמרו אנשי-שלומונו על המובא בספרים (הובא בספר כף החיים מלאגי' בשם ספר קמח סולת דף טו.) שהקראשי תבות ו'ב'ב'ב' ד'ד' ד'א' ה' הוא ו'ד'א'י, הינו ש'דוד המלך עליו השלום השקיש בעולם בדרך תפילות ותהלתו את ד'איות האמונה 'ל'ענין כל הקהל', וזהו גם ש'בחו של אברהם אבינו עליו השלום, שהיה ראש למאמנים (שהש"ד, ג.) ונהיגו שהיה ראש ו'אב להכנסת האמונה לעולם והוא אשר השקיש ונטע את האמונה בלבבות בני האדם. וזהו גם ענין ש'בחו שאנו משבחים את המלאכים בסדר תפלות יוצר, "כלם אהובים כלם ברוכים" הינו ש'הוה מעלתם, ש'ברורים ו'ודאים הם 'ב'אמונתם בלא ספקות כלל וקבל' (שש"ק - רמב.)

אמר רבא: "רבונו אשר לנו להביט וללמוד בספר 'מורה נבוכים' ולעסוק בחקירות, אולם אדם שאינו מקים את צאת ההתבודדות כדברי רבנו לומד עמו יצרו הרע מורה נבוכים בעל פה, כי בזה שמתבודד ומפרש שיחיתו לפניו יתברך וחקק בו אמונה אמתית ברוחה ונקיה, ונצול מחקירות ופקקות. (שם ג-צו)

א ב ש ל חיים

- ☆ הנפש והאמונה הן בחינה אחת.
- ☆ בראיות הנפש כפי תקון האמונה.
- ☆ אמונה זה לתת לבוא עולם לנהל לך את החיים, ולקבל באהבה את כל מה שיש' עושה ואתך.
- ☆ עקר האמונה: 'אין עוד מלבדו, הכל לטובה, גם הרע הוא טוב'.

הטוב, יש ארבע עולמות מצד הרקע, זה כנגד זה, ועולמות אלו באים לידי ביטוי מעשי באומות בבל פרס יוון ואדום, שהם ראשי העמים בהיסטוריה, כי כל אומה מהם לפי בחינתה הרחיקה את הנבראים מתכליתם. מה אין מקבלים מלכויות אלו כוחם? איך אמריקה הפכה לאמריקה? בזכות היהודים שבקברה, וכך כל אימפריה בעולם, מקבלת כל כוחה מנשמות ישראל הנמצאים בשביה אצלה, כי כל נשמה מישראל היא בחינת מלכות דקדושה, וכשדעתו של איש הישראלי משועבדת לתפיסת האומות ולהשקפתן מזה הם מקבלים כוחם.

לכן צריך כל אחד מישראל לראות להעלות את המלכות שלו מבין ארבע גלויות ולהעצים את יהודה, ואת זה עושים על ידי הסדק הצדקה והנתינה, כי המאפיין העיקרי של המלכויות דקליפה היא האנוכיות, כמו שחשיתו רשב"י מצפוניים באומרו על אדם "כל שעשו לעצמם עשו", והגאולה מתפיסתם היא הנתינה, לעשות חסד משפט וצדקה בארץ, עם בני משפחתו שכניו קרוביו ועם כל העולם, כך מעלים ופודים את המלכות מבין האומות, ומאיר אור האמת, אור השכל, אור הדעת האמונה והענוה בעולם.

לאכול בסעודת שמחה של נוי - חייג דיון הלכתי המוגש ע"י בית ההוראה "חוט של חסד" מאת "הרה"ר ג' אלחנן שלום אלגרוד שליט"א

ש"ת של חסד

אוסר להשתתף בסעודת שמחה אפילו של ישמעאל גם כשאוכלים בחדר נפרד מאכלים כשרים ומתיר רק כשהסעודה בבית ישראל, וצ"ב בשיטת הגר"ע יוסף זצ"ל?!

ט. האם איסור ההשתתפות בסעודת שמחה של נוי הוא גם במקרה שיאבד את מקור מחייתו

נידון השאלה היה להשתתף בסעודת השמחה של מוסלמי שהינו בעל המפעל, וישנו חשש סביר שאם הפועל לא ישתתף בסעודה זו - הוא יפטר ויאבד את מקור מחייתו.

האיסור שמובא בגמ' [ע"ז ח' ג' א] הוא משום לאו דעבודה זרה, ויש להגדיר האם האיסור שמובא בגמ' הנ"ל הוא איסור דאורייתא או דרבנן, כיון שיש בזה נדב למעשה לעניין למסור את כל ממונו כדי שלא לעבור על הלאו הנ"ל. ומצינו שנחלקו בזה הפוסקים: (א) יש אומרים שזהו איסור דאורייתא [ריטב"א שם ד"ה 'ומהדרין', ט"ז י"ד סי' קנ"ב סק"א], (ב) ויש אומרים שזהו איסור דרבנן [רמב"ם הל' ע"ז פ"ט ט"ו (הכתוב שאיסור זה הוא רק משום הרחקה, וז"ל: "וכל הרחקה הזאת מפני עבודה של כוכבים הוא, שאמר וקרא לך ואכלת מבחו ולקחת מבנותיו לבניך וזו וגו'), קידות הכסף על ה"ט? שם בס"א (הכתוב על הפסוק ש"קרא אסמכתא בעלמא"').

והנה בכל איסור דאורייתא, האדם מצווה למסור את כל ממונו כדי שלא לעבור על לאו מהתורה [מ"א י"ד סי' קנ"ג ס"א]; ועל חידת כמה וכמה בלאו דע"ז שיש בו דין ד"ייהר ואל יעבור" [ענין שם בסעיף א' בפרטי ההל']. אמנם בלאו דרבנן, מצינו מח' הפוסקים האם אדם מצווה למסור את כל ממונו כדי שלא לעבור: (א) יש אומרים שדין זה הוא גם בלאו דרבנן [ש"ת הרדב"ז ח"ד סי' קמ"ה, ש"ת חות יאיר סי' קנ"ג, רע"א על הרמ"א הנ"ל, כך גם משמע מהפ"ש שם סק"ד]; (ב) יש אומרים שדין זה הוא רק בלאו מדאורייתא [ש"ת ש"ת אמת ח"ג סי' ל"ב, ש"ת רמ"ץ א"ח סי' י"ח המתיר במקום פסידא]; (ג) ויש מי שמתפק בזה [פרמ"ג א"ח סי' תרנ"ו ואל אברהם סק"ח].

סי' ש"ג סק"א, פ"ת ח"מ סי' ק"ח סק"א בשם ש"ת עבודת הגרשוני סי' קנ"א, פסקי דין ירושלם כרך ח' עמודים קמ"ד-קמ"ה, מחנה אפרים הל' שכירות סי' ה', ועוד]. (א) והטור [ח"מ סי' קע"ה ס"ג] בשם אביו הרא"ש פוסק ששכירות ליומא ממכר הוא, וכן דעת הרמ"א [שם סעיף ט'; (ב) אמנם השו"ע [שם] חולק ופוסק כרמב"ם שאין לשוכר אלא שעבוד בנכס ולא קניין גמור. ואכמ"ל. ולכאורה אין בזה כל נ"מ, משום שלבני השאלה השנייה, היכן מצינו שהאיסור להשתתף בסעודת השמחה של הגוי היא דווקא בביתו? אדרבא - מוכח מהגמ' ומהמקורות שהאיסור הוא בכל מקום שבו הגוי עושה את סעודת השמחה הנ"ל, וממילא בנידון השאלה, אין זה משנה אם עושה את סעודת השמחה באולם שכור ששייך ליהודים או שעושה זאת בביתו, דבכל מקרה יש איסור להשתתף בסעודה הנ"ל? ובש"ת מעיין אומר [ח"ה פ"ז סי' כ"ב (עמ' ז"ז-ז"ח)] הביא בהערות להוכיח שאף אולם שכור מוגדר כביתו של הגוי ולכן האיסור להשתתף בסעודת השמחה שלו עומד בעינו; ולכאורה כלל לא היה צריך להגיע לזה, דממ"נ יש איסור להשתתף בסעודת שמחה של גוי ואפילו שמקיים אותה בבית חבירו היהודי רח"ל? אלא שדבריו מבוססים על דברי ש"ת חסד לאברהם אלקלעי [י"ד סי' כ"ו] שכתב שאם בעל השמחה הוא ישמעאלי שאינו עובד ע"ז, אפשר דליכא שום איסור כשאוכלים בשולחן נפרד מאכלים כשרים משום שיש חשיב כביתו של הגוי, וכן נראה מפשט הגמ' [ע"ז ח' ג' א] שטעם האיסור הוא משום ע"ז; אלא שסיים שם ש"ת חסד לאברהם שאין בו כח להתיר ולחלוק על ה"ט? הסיבור כרמב"ם וסיעתו שטעם האיסור הוא משום חתנות, וממילא אפילו כשאוכלים בשולחן נפרד מאכלים כשרים יהיה איסור להשתתף; והגר"ע יוסף זצ"ל [ש"ת יביע אומר ח"י י"ד סי' י"ג] מתיר למעשה כשאוכלים בשולחן נפרד מאכלים כשרים ונשאר בתימה על ש"ת חסד לאברהם הנ"ל שלא התיר זאת, אמנם בהליכות עולם [ח"ז עמוד רפ"ט]

שבוועיים האחרונים, המדור

דן עובד במפעל בצמון הארץ שבעל המפעל הוא ערבי מוסלמי, ששאל האם מותר לו להשתתף בסעודת שמחה שעורך בעל המפעל באולם כשר למהדרין.

בחלק הראשון של התשובה, הובאו דברי הגמ' במס' ע"ז שאסור להשתתף בסעודה שמחה שעורך גוי, וביטעם הדבר נחלקו הראשונים: אליבא דרש"י וסיעתו זהו משום שמודה לע"ז ותקרבות ע"ז, ואליבא דהרמב"ם וסיעתו זהו משום איסור חתנות. כמ"כ הובאה שיטת התנא דבי אליהו כמחמיר טפי ואוסר להשתתף בכל סעודה שעורך גוי ולא רק בסעודת שמחה.

בחלק השני של התשובה הובא הפסק של הטר השו"ע אוסרים להשתתף בסעודה שכזו ומח' האחרונים בפרטים שוני בדין זה, וכן נידון האם מוסלמי מוגדר כעובד ע"ז והאם האיסור להשתתף בסעודת שמחה של גוי היא רק כשהלה מוגדר כעובד ע"ז. השבוע בנ"א את החלק השלישי והאחרון של התשובה הנ"ל.

ה. האם אולם ששוכר גוי נחשב כביתו בנידון השאלה יש לדון בעניין נוסף: מאחר ובעל המפעל המוסלמי אינו עושה את הסעודה בביתו אלא שוכר אולם בבעלות יהודי, האם בכ"ג האולם נקרא "ביתו"? ואף את"ל שלא נקרא כ"ביתו" - האם האיסור של השתתפות בסעודת שמחה של גוי הוא רק בביתו או בכל מקום שעושה את הסעודה הנ"ל? לגבי השאלה הראשונה - האם כששוכר את האולם נחשב כעת כביתו; מצינו בזה ומהאחרונים - (א) דיש אומרים ששכירות ליומא ממכר הוא והבית קנוי לשוכר (ב) ויש אומרים שאין לו בו אלא שעבוד [ענין דרשב"א ב"מנו ע"ב ד"ה הא דבעיר יירא, שטמ"ק שם ד"ה 'ולוימיה' בשם הריטב"א, נמוקי יוסף בשיטת הקדמונים מס' ע"ז ט"ו ע"א, קובץ הערות סי' נ"ג, אהל יצחק הל' מכירה פ"א ה"א, ש"ך ח"מ

שמו של ר' משה העשיר הגדול והנדבן הלך לפניו, נודע היה הוא במעשי הצדקה והחסד שלו עד כדי כך ששום עני או נזק שנתדפק על פתח ביתו לא יצא ריקם מלפניו. באחד הימים התדפק על דלתו יהודי דל ואביון ושפך לפניו את ליבו השבור: ביתו הבכירה הגיעה לפרקה, ולאחר חיפושים רבים נמצא לה סוף חתן הגון ומתאים. סוף התנאים בין הצדדים אף הוא כבר נחתם ומועד החתונה התקרב והולך. אלא שאין בידו פרוטה לפרוטה עבור הוצאות החתונה. ובוודאי אין ביכולתו לשלם את דמי הנדוניה שהתחייב עליהם. עתה חושש הוא כי בגלל זה יתבטל, חלילה, השידוך. נגעו הדברים לליבו של ר' משה הנגיד. מיד הוציא מכיסו את מלוא סכום הנדוניה ונתנו לאבי הכלה. "רק דבר אחד אבקש ממך", הוסיף ר' משה בחיוך, "אל-נא תשכח להזמין אותי לחתונה".

האב המאושר לא היסס לרגע. "בשבועה!", זרק, "אזמין אותך לחתונה".

מועד החתונה הלך והתקרב, ובגלל רוב הטרדות הכרוכות בהכנות לקראתה נשכחה מן האב התחייבותו לר' משה כי בשבועה יזמינו לחתונה. ליל הכלולות הגיע. המחוחנים וקרובי המשפחה משני הצדדים הגיעו. גם הידידים והמכרים באו, מקרוב ומרחוק. הכול כבר היה מוכן וזמון לקראת החופה. הרגעים הנרגשים היום בשיאם עמדו. אלא, שלפתע התרחש מחזה מוזר. רגע לפני החופה התעלף אבי הכלה והשתטח מלוא קומתו ארצה. מבוהלים מיהרו הקרובים, בדאגה, לעורר את אבי הכלה מעלפונו ולהגיש לו כוס מים. אך פקח זה את עיניו ומיד פרץ בבכי. כל הניסיונות להרגיעו עלו בתוהו. הוא בכה בכי סוער שלא נגמור. הביטו בו המוזמנים בדאגה מהולה בתמיהה. במיוחד נבוכו הורי החתן וקרובי מההתפתחות הבלתי-צפויה. "מי יודע", החלו מתלחשים ביניהם, "שמה אינו מאוזן בנפשו ומיקח טעות יש כאן!".

מקורביו הכניסו את האב לחדר צדדי. גם הרב נכנס אחריו, לדובבו ולנסות לסלק את המועקה שבלבו. לאחר שנוגע מעט סיפור לרב על טוב ליבו של ר' משה הנגיד ועל מעשה החסד שעשה עמו. "את מלוא הסכום נתן לי ורק בקשה אחת קטנה ביקש ממני - להזמינו לחתונה", חזר האב ונעוה בבכי. "נשבעתי לו שכן אעשה, והנה עברתי על שבעתי ושכחתי להזמינו!".

בשתרצה לילך בדרך. תקשר את עצמך קדם במדת הבשחון, ועל-ידי-זה לא יגף ורגלך. [דרוך ז']

סביב. התירו את ר' משה מכבליו וסייעו לו לקום על רגליו. הוא היה נסער כולו ורועד עד מות. "כמו מלאכים משמים באתם!", מלמל, "מלאכים משמים!". בתוך כך התברר כי כנופיית שודדים פרצה אל הבית, נעלה את שער החצר מבפנים והתנפלה על ר' משה. לאחר שכפתוהו בחבלים נטלו השודדים מכיסו את המפתח לכספת הכבדה והחלו מרוקנים אותה מתכולתה סכום עצום של כסף.

הגנבים התנהלו בנחת ובשאננות, ביוזעם כי אין בבית איש מלבד ר' משה עצמו, וכי שער הכניסה לחצר נעול מבפנים. הם לא ציפו שמישהו יפריע להם בביצוע מלאכתם. כששמעו קול המולה מכיוון השער, נבהלו. מחשש להיתפס, מיהרו לנטוש את שללם ונמלטו בחופזה מצידו האחורי של הבית. "אילולא הגעתם עכשיו", אמר ר' משה לאבי הכלה ולכל הניצבים סביב, "הייתי מאבד את כל רכושי וייתכן שגם את חיי".

לאחר ששבה אליו רוחו והוא התאווש מהחוויה הקשה שפקדה אותו, הצטרף ר' משה אל הקהל הרב ויחדיו הלכו הכול לערוך את החופה ולשמח את החתן והכלה. אבי הכלה שדעתו נתישבה עליו, התרגש גם הוא מההשגחה העליונה שסובבה כל זאת, כי איל היה מזמין את הנדיב מבעוד מועד לא היה איש חש בחסרונו ויכול היה להיות הגרוע מכל חלילה, אך בזכות שנזכר בשבועתו בזמן ומיהר לקיימה זכה והצילו בנפשו ובמונו.

לא חלפו ימים רבים, ור' משה שחש חוב עמוק להודות לה' על שהציל את חייו ורכושו, ביקש להקדיש את כל כספו למטרה מיוחדת של צדקה. לאחר התלבטות בינו לבין עצמו קיבל החלטה נועזת; בתוך פרק-זמן קצר חיסל את כל עסקיו בחו"ל, צרר את כספו ועלה לארץ-ישראל. בירושלים עיר הקודש הקים שכונה יהודית ועזר לעניים וקשיי היום לשכור בית במחיר אפסי, כל זה כמעשה תודה והכרת טובה לריבון עולמים שהצילו בגופו בנפשו ובמונו.

דרוש !!!
לבית ספר בנות "שירת מרים"
בנשיאות הרב שלום ארוש הי"ו, דרוש בתרומה פסנתר חשמלי במצב טוב, או תרומה לקניית פסנתר חשמלי.
לפרטים 052-3372277

רוצה מדריך ומאמן אישי בכל מה שעובר עליך, רק תראה לנגד עיניך את אברהם אבינו ותחשוב: "איך היה אבינו הראשון מגיב, איך היה מתמודד ומתנהג?" והו. אתה כבר יודע בדיוק מהי הדרך הנכונה ומהו הצעד הבא לקניית האמונה.

לקחו לך? עשו לך? התנהגו כלפיך בכפיית טובה וברוע? תחשוב על אברהם ולוט, על הניסיון שלקחו את שרה לבית פרעה. אתה צריך קצת מסירות נפש בחיים? תחשוב על מלחמת המלכים ועל העקידה. מתעכב לך הזיווג או שיש לך בעיות בפרנסה ובבריאות? תחשוב על ניסיון העקרות הנורא של אברהם ושרה. יש לך בן שירד מהדרך? תחשוב על הניסיון של אברהם עם בנו ישמעאל. אם אתה לא מוצא את עצמך ואתה נודד מעיר לעיר ומדירה לדירה? תחשוב על ה'לך לך'. וכן על זו הדרך. יש לך דוגמה ויש לך מדריך אישי צמוד איך חושבים אמונה ואיך נושמים אמונה. איך מקבלים את רצון ה' בתמימות ובאהבה ואומרים על הכול תודה בשמחה.

תהיה תלמיד טוב
 ובמאמר הזה יש חידוש גדול מאוד שצריך לשים לב אליו. הכי קל לומר "אברהם אבינו היה ענק", ובה להשתיק את המצפון ולחשוב שכל המדרגות האלה לא שייכות אלינו. אבל זה שקר מוחלט! כאשר חז"ל מגלים לנו שמעשינו צריכים להגיע למעשי של אברהם, וכשהם אומרים לנו בפרקי אבות שכל מי שיש בו עין טובה הוא מתלמידיו של אברהם - הם בעצם אומרים לנו שעם כל הגדולה של אברהם, הוא גם האב והשורש של כולנו, התכונות שלו קיימות בנו, והוא ממשיך להאיר ולהשפיע ולהדריך וללמד אמונה עד עצם היום הזה, וגם אתה כמו שאתה, חייב להתחבר למדריך הגדול ולצעוד בעקבותיו אל הצלחת החיים.

כשמדברים על גדולת האבות צריכים לקשר את הדברים אלינו ואל המקום שלנו. כאשר ר' נתן מברסלב דיבר על תבערת לבו של אברהם אבינו, נאנח אחד התלמידים ואמר: "מהיכן לוקחים לב כמו של אברהם אבינו... ולמעשה התכונות לומר שכל זה אינו שייך אלינו. ר' נתן גער בו ובהביר בצורה שאינה משתמעת לשני פנים שחלילה לומר כן, אלא כל מה שלומדים על אברהם אבינו זה כדי לדעת שכל אחד יכול ללמוד ממנו ולעשות כמעשיו ולהגיע למדרגתו. רק תלמד ותתחיל לאמץ את דרך החשיבה של המדריך הענק שלך.

בכל פעם שאתה חושב דרך ה"ראש" של אברהם אבינו שהוא הראש של האמונה, אתה חושב נכון ומתקדם. אתה מתקדם לקראת הצלחת החיים שלך, הגשמת ייעודך האמתי בעולם ולקראת חיי עונג ואושר וגן עדן בעולם הזה!

מת יום ואמורק לכל
 בית ישראל
 פרו

קו האמונה
 לשמוע אמונה כל יום כל היום
02-6444250
 להתחזק יחד עם הרב שלום ארוש שליט"א

